

Само маожественъ брой иматъ:

Ѹста, врата, дрѸжина, гащи, грѸди,
клещи, мощи, ношоби, лѸживи, саджи,
кола, плащи, хора, людѸе, вѸглеща, нож-
ници, ботѸши, обѸща, вѸнци (на зѸби-
тѸ), батаа, берневечи, заговезни, но-
сила, жрѸби, захадѸци, зѸбци, рѸчени-
ци, засѸвки, плащи, (на чловѸкъ), а
плешка, плешки (на добытѸкъ), вѸжди.

НѸкои свойщини на лѸзыкѸтъ ни: за мао-
го годинъ, н. м. за маого години; изъ
Ѹшъ вѸ Ѹшъ, н. м. изъ Ѹхо вѸ Ѹхо; изъ Ѹстъ
вѸ Ѹстъ, н. м. изъ Ѹста вѸ Ѹста; изъ синъ
небе, н. м. изъ синьото небо; вѸ дѸнъ
земе, н. м. вѸ гѸбочинѸтъ на земаата.
НѸкои говорятъ и: пѸрва годинъ; маого
добытѸкъ. н. м. добытѸци.

ГЛАВА ТРЕТА.

За прилагателното име.

§ 31. Прилагателно име е онѸа, кое-
то показѸва каквинѸтъ на нѸщата; как-
то: вѸло дѸрво, слабъ конъ, по-
тѸрѸвна книга; тѸпо перо, мѸрзе-